

NaFo – Stat, Rogaland

v/tillitsvalgt Endre Vik Arset og Dagfinn Hatløy
Postboks 210 Sentrum
4001 STAVANGER

Landbruksdepartementet
Postboks 8007 Dep.
0030 OSLO

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2003 11708	Doknr.: 106
Mottatt: 22 SEPT 2003	ASR/JVR
Saksbeh.: VSG	Ark.: 40
Kopi:	Avskr.:

15.09.2003

Uttalelse til høringsbrev av 12.06.03 vedrørende blant annet JORD OG SKOGBRUKSFAGLIG KOMPETANSE I KOMMUNENE.

Lokal jord- og skogbruksforvaltning er inne i en stor omleggingsfase, og kommunene har fått økt ansvar for beslutningene. For å ivareta dette ansvaret er statstilskudd til kommunenes landbruksforvaltning økt med virkning fra 2004 fra 349 til 475 mill. kroner. Uten kompetansekrav øker faren for at beslutningene fattes på uholdbart faglig grunnlag. Det blir vanskelig for kommunene å få en helhetlig og bærekraftig forvaltning av landbruksområdene som dekker store deler av landets landareal.

NaFo – S, Rogaland mener det er svært uheldig å ta bort kravet.

Følgende forhold taler for å opprettholde kompetansekravet i kommunene:

- **St.meld. nr. 19 (1999-2000) Om norsk landbruk og matproduksjon**
Kommunene skal i større grad bli en landbrukspolitisk aktør i arbeidet med å nå de landbruks- og bygdepolitiske målene som bygger på st.meldingen. Ved overføring av juridiske og økonomiske virkemidler fra 01.01.04 vil kommunene få et større handlingsrom og ansvar når det gjelder å realisere Regjeringens mål.
- **St.meld. nr. 19 (2001-2002) Nye oppgaver for lokaldemokratiet – regionalt og lokalt nivå** fremhever sterkt behovet for å ha kompetanse innenfor jord, skog og miljøvern. Erfaringene fra Rogaland i dag er at det er stor variasjon i hvor godt den kommunale landbruksforvaltning blir involvert i viktige planprosesser, som fks kommuneplaner. Fjerning av kompetansekravet vil ytterligere forverre en slik situasjon med lite eller dårlig involvering fra landbruket i arealforvaltningen.

Dagens **kommuneøkonomien** gjør at primærkommunene må foreta en hard prioritering innenfor sitt budsjett. Nafo- Rogaland frykter at en fjerning av kompetansekravet (bl.a jfr erfaringene fra miljøvernlederstillingene i kommunene) vil øke risikoen for at en del kommuner lar være å tilsette person med relevant og god nok landbruksfaglig kompetanse. Erfaringene i Rogaland tilsier at oppgavene vil kunne bli tillagt andre type stillinger og til personer uten landbruksfaglig kompetanse.

- **St.meld. nr. 17 (1998-1999) Skogmeldingen** sier følgende om nødvendig skogkompetanse i kommunene: "Det er viktig at overordnede skogoppsynsmyndigheter følger opp kommunenes praktisering av denne bestemmelse, slik at kommunene har reell og synlig skogfaglig kompetanse med tilfredstillende kapasitet i forhold til den aktuelle oppgavemengden i kommunen".

Landbruket overlever på faglig dyktighet og effektiv bruk av tid, penger og arbeidskraft. Dette er neppe forenlig med fraværende faglig innsikt på kommunalt nivå dersom kommunen ikke fatter vedtak til beste for næringa og framtidig aktivitet bl.a. skogbruket. Brukerne i kommunen forventer juridisk korrekte råd når de snakker med den skog/jordbruksansvarlige i kommunen. Feil råd vil kunne føre til dyrere, feil og/eller unødvendige investeringer som går ut over den enkelt yrkesutøver og storsamfunnet. Økt satsing på verdiskapning og kvalitetsskog fordrer en god nok kompetanse nær brukeren.

- **Hensynet til langsiktig forvaltning av "grønne" arealer og ressurser**

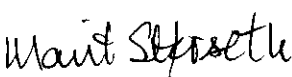
Landbruket som tilbyder og produsent av kollektive miljøgoder som et levende kulturlandskap, velholdte kulturminner/bygninger og areal til ferdsel, rekreasjon og opplevelse, har økende verdi. Dette både i forhold til kommunens egne innbyggere, reiselivs- og næringsutvikling, i et folkehelseperspektiv og for at kommunen selv skal fremstå som et attraktivt valg for bosetting. Langsiktige hensyn for å ivareta dette blir ofte i politisk behandling av enkeltsaker på lokalt nivå, ofte ignorert. En landbruksfaglig vurdering av slik hensyn, på kommunalt nivå, blir mer og mer viktig i fremtiden

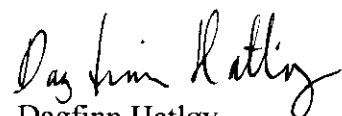
- *Ny planlov* er under utarbeidelse. Bærekraftig utvikling foreslås som lovens overordnede formålsparagraf. Særlovgivningene skal tilpasses mest mulig planprosessene etter plan- og bygningsloven. I LNF-områdene blir det mulighet for å legge inn soner for biologisk mangfold, naturvern eller friluftsliv. For at ikke landbruksnæringen taper i forhold til andre interesser om forvaltningen av landbruksarealene og utmarka er det viktig at kompetanekravet opprettholdes.

Uten kompetanse øker faren for at beslutningene fattes på uholdbart faglig grunnlag. Dersom kompetansekravet fjernes vil det også øke presset på statens apparat. For det første fordi svekket kompetanse i kommunene vil kreve sterkere statlig oppfølging, dernest fordi staten oftere vil antas å måtte gripe inn ovenfor beslutninger truffet på feil grunnlag, bl.a. i vedtak som kan ha gått utover **rettsikkerheten** til enkeltborgere.

Landbrukskompetansen i kommunene er svært viktig for å ivareta lovpålagte oppgaver. Hensyn til landbruksnæringene i planlegging og kommunal forvaltning i forhold til bærekraftig forvaltning krever fagkunnskap og innsikt. Kommunene må sikres tilstrekkelig kompetanse og kapasitet til å behandle eksisterende saksområder og nye som nå blir delegert. Lovhjemler der kompetansekraft framgår, må samsvare med de krav om kompetanse som staten faktisk stiller til kommunene.

Krav om jord- og skogbruksfaglig kompetanse i kommunene må opprettholdes!

for
Endre Vik Arset
tillitsvalgt

Dagfinn Hatløy
tillitsvalgt